

[Kjeld Olesen.]

været sidst, til ca. 19,5 mill. kr., afhængigt af den kommende omsætning. Det konservative folkeparti foreslår, at hele provenuet fra tipningen skal tilfalde idrætten, således at man på anden måde må skaffe penge til de ikke-idrætsformål, der i dag nyder godt af overskuddet. Det konservative folkeparti skal ikke have utak for lovforslaget, men finansministerens lovforslag er nu det bedste af de to.

Alle de kulturelle og humanitære organisationer, der nyder godt af tipningen, er al støtte værd. Der er tale om en privat virksomhed, der i vid udstrækning er baseret på frivillig arbejdskraft og en ikke ringe idealisme. Lovgivningsmæssigt er det ikke passet ind i bestemte rammer, men i dag har man tipsmidlerne, hvorved der efterhånden er skabt et økonomisk åndehul. Jeg vil næppe tro, at disse organisationer ligefrem vil være begejstrede for at blive unddraget tipsmidlerne. Den henvendelse, vi for nylig har fået fra Dansk Ungdoms Fællesråd, tyder heller ikke herpå. Det er også værd at lægge mærke til, at i den henvendelse, man har fået fra Dansk Idræts-Forbund, er der ikke rejst tanker i den retning; tværtimod falder det princip, som idrætten giver udtryk for, i tråd med finansministerens forslag.

Idrætten har brug for den forøgelse af midlerne, der forhåbentlig nu bliver tale om. Samfundet har i mange år kørt på noget nær fribillet, fordi man har kunnet forlade sig på en stor skare af ulønnede frivillige, der holdt gang i hjulene. Nu er det, som om vi er ved at opdage, at der her er et område, vi kommer til at betragte på en noget anden måde. Hvis man ønsker at yurdere det meget økonomisk, kan man sige, at hver øre, vi giver ud til idrætten, er en velanbragt investering. Naturligvis kan vi ikke gøre renterne op i kroner og øre, men lad mig f. eks. nævne, at dr. Kirsten Auken for nylig kunne meddele, at vi herhjemme har en stagnerende ungdomskriminalitet i modsætning til så mange andre lande. At idrætten har sin andel heri, er der ingen tvivl om.

Det andet er det, man med et bredere ord kan kalde folkesundheden. Teknikkens indtog i vor hverdag bringer nye problemer med sig, og fra lægeside ved vi, at forjaget-

hed og mangel på motion kræver sine ofre på grund af hjertesygdomme og mange andre skavanker. Når vi taler om idræt, må det derfor ikke bare være den konkurrenceprægede, men også idræt i bredere forstand, f. eks. som den dyrkes inden for firmaidrætten. Det var måske en idé, om tingets medlemmer viste et godt eksempel; de idrætslige præstationer i kaffeklubberne er jo begrænsede — så er det et spørgsmål, om det er løb eller boksning, der falder os lettest.

Den støtte, som idrætten får gennem tipsmidlerne, tilfalder jo først og fremmest de store, landsdækkende paraplyorganisationer til det centrale arbejde. De lokale klubber mærker støtten i form af kursusvirksomhed, penge til stævner, idrætslæger og anden service; men vi må på et tidspunkt til at se lidt nærmere på de lokale klubber. Hvis vi f. eks. tager spørgsmålet om instruktører, vil vi se, at der her i dag er tale om frivillig og gratis arbejdskraft.

Forslaget til ny fritidslov rummer nye og gode muligheder, men har dog også sine begrænsninger over for idrætten, og det var nok værd at overveje, som det er blevet foreslået af socialdemokratiets idrætsudvalg, om den bedste løsning ikke var engang at nå frem til en selvstændig idrætslovgivning, som kunne tage de særlige hensyn til idrætten, som det ikke er muligt at få med i en så bred fritidslovgivning, som man nu har lagt op til. Afgørende er det at sikre idrætten den samme støtte, som gives til fritidsorganisationer af samme nytte.

Lad mig slutte med at sige, at hvad vi end finder på, må der efter vor opfattelse ikke være tendenser til, at det offentlige skal blande sig i idrættens indre anliggender; vi skal f. eks. ikke have noget sportsministerium. Dansk idræt har fundet en struktur og en arbejdsform, der til fulde har vist, at idrætten selv kan klare sine anliggender. Samfundet sparer for øvrigt på denne måde anselige beløb. I folketinget må vi skabe rammerne og lægge tingene sådan til rette, at idrætten ikke kommer ud i en ulige konkurrence med andre fritidsområder. Vi kan så håbe på og animere til, at kommunerne i højere grad vil yde deres del af støtten. Når vi nu forhøjer støtten med ca. 8 mill. kr., vil det være